

den wensch, dat de geschiedenis het volgend jaar op dit punt belangrijker en uitvoeriger moge zijn. Als hij de sobere fata op die wijze met vota uitbreiden mag, neemt hij de vrijheid daaraan ook nog de bede toe te voegen, dat het reeds lang bestaande voornemen, om het hospitium te verbouwen, eerlang tot uitvoering moge komen. De noodzakelijkheid wordt schier algemeen erkend. De kosten zijn geen struikelblok meer. Er behoort alleen eenige wilskracht en volharding toe. En wat daarmee tot stand te brengen is, kwam dit jaar op schitterende wijze bij de opening der psychiatrische en neurologische kliniek aan het licht. Dit gebouw is verrezen als de vrucht van een arbeid van jaren en als de verhooring van veel gebed. Reeds in 1887 werd de wensch uitgesproken, dat het eerlang komen mocht tot stichting van eene medische faculteit aan de Vrije Universiteit, met een leerstoel in het bijzonder voor de psychiatrie. Sedert bleef de zaak aan de orde en kwam ten slotte den 9 April 1907 een contract tusschen de Vereeniging tot Christelijke verzorging van krankzinnigen in Nederland en de Vereeniging voor Hooger Onderwijs op Gereformeerden grondslag tot stand. In September van dit jaar werd DR. L. BOUMAN tot hoogleeraar benoemd, en dit had weder ten gevolge, dat de actie voor den bouw eener kliniek met kracht ter hand genomen werd. Inzonderheid is het aan de bezielende volharding van den Voorzitter der Vereeniging tot Christelijke Verzorging van krankzinnigen, den Heer PROF. L. LINDEBOOM, te danken, dat de bouw trots allerlei bezwaren ondernomen werd. In het begin van 1909 werd de eerste steen gelegd, den 3^{en} Nov. 1910 werd de psychologische en neurologische kliniek in bijzijn ook van den Rector onzer Universiteit geopend, en thans is ieders vreeze beschaamd en ieders verwachting overtroffen; het geloof heeft over allerlei bedenkingen en moeilijkheden de overwinning behaald. In die kliniek hebben wetenschap en barmhartigheid een liefelijk verband gesloten, en de Vrije Universiteit is er eene gewichtige schrede mede vooruitgegaan op den weg naar het ideaal.

Ook het aantal studenten, dat enkele jaren achtereen stationair bleef of zelfs verminderde, ging in het afgelopen jaar weer vooruit. Bij den aanvang van mijn rectoraat gaven zich 132 studenten voor de